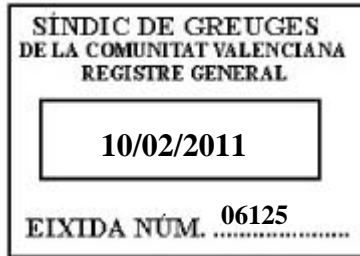




SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA



Ajuntament d'Estubeny
Sr. Alcalde-Presidente
Pl. Cor de Jesús, 3
ESTUBENY - 46817 (València)

=====
Ref. queixa núm. 108658
=====

Assumpte: discriminació del valencià en la pàgina web de l'Ajuntament d'Estubeny.

Senyor,

Vam rebre en esta institució un escrit signat pel Sr. (...) i altres, que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment manifestaven els fets i les consideracions següents:

- Que l'Ajuntament d'Estubeny al seu web oficial no compta amb una versió en valencià, malgrat que *"l'article seté de l'Estatut d'Autonomia del País Valencià va encomanar a la Generalitat garantir l'ús normal y oficial tant del castellà com del valencià, que imposa als poders públics autonòmic i local l'obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües oficials, sense que pugua prevaldre l'una sobre l'altra."*
- Que la Llei d'Ús del Valencià dictamina en el seu article segon que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat i també de les administracions i corporacions municipals, així com de les empreses públiques que hi depenen. A més, els criteris sobre l'ús del valencià aprovats pel Consell, coneguts com Declaració d'Ares del Mestre, d'1 d'Octubre de 2003, indiquen que *"els fullets informatius, les pàgines web, els anuncis i les revistes s'hauran de fer, principalment en valencià"*.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades pels interessats, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit, i que fera hiciera extensiu el seu informe a concretar, si s'escau, les previsions existents perquè la pàgina web de referència pugua ser visitada en valencià.

La comunicació rebuda de l'Ajuntament d'Estubeny donava compte del següent:

“... li comuniqui que per la falta de mitjans personals amb què compta este Ajuntament, inicialment, la pàgina web es va realitzar en castellà.

Açò no significa que el valencià no s'utilitze en les oficines municipals sinó tot al contrari, ja que l'atenció presencial i telefònica es presta preferentment en valencià.

Per descomptat, és intenció de l'Ajuntament que la pàgina web municipal pugui ser visitada també en valencià i en el termini més breu possible.”

Una vegada conclou la tramitació ordinària de l'expedient, el resollem amb les dades que hi consten, per la qual cosa li demane que considere els arguments que seguidament li expose i que constitueixen els fonaments de la resolució amb què concloem:

Com vosté sap, la Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat Valenciana i, especialment, la recuperació del valencià, definit com “llengua històrica i pròpia del nostre poble”, i d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

Esta necessitat de potenciar la presència lingüística de la llengua valenciana en l'àmbit de la nostra Comunitat i, especialment, en la vida social i oficial dels valencians, determina que el Govern valencià es trobe autoritzat per a dissenyar polítiques directament encaminades a fomentar l'ús del valencià, per això la posada en pràctica d'estratègies normalitzadores, qualificables com el normal desenvolupament de les previsions contingudes en la Constitució espanyola, que considera la riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya com a patrimoni cultural objecte d'especial respecte i protecció, i en l'Estatut d'autonomia

i la Llei d'ús i ensenyament del valencià, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística.

En efecte, el disseny de polítiques de normalització lingüística, autoritzades i plenament legals d'acord amb la normativa vigent, atesa la necessitat existent de recuperar el patrimoni lingüístic dels valencians de la situació de desigualtat en la qual es troba immers davant el castellà, troba com a límit lògic els drets reconeguts constitucionalment, estatutàriament i legalment als ciutadans d'esta Comunitat. En definitiva, la normalització lingüística no pot aconseguir-se ni ha de fer-se sobre la base de la infracció de les disposicions vigents.

No se li escapa a esta institució que la situació actual de crisi determina que les disponibilitats pressupostàries dels ajuntaments es destinen, prioritàriament, a servicis socials, educació, etc., de més urgència i necessitat, però així mateix, senyoria, hem de comunicar-li que la Llei valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, dictada com a desplegament de l'Estatut, estableix en el seu art. 2 que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat i de la seua Administració pública, i de l'Administració local i de totes les corporacions i institucions públiques que en depenguen. I l'art. 28 de la llei referida indica que els ens locals fomentaran l'ús del valencià en totes les activitats administratives.

Els ciutadans valencians, en les seues relacions amb els poders públics, tenen dret (un dret territorialment delimitat) a usar la llengua cooficial que trien i este dret, conseqüentment, genera en els poders públics la corresponent obligació d'adaptar les seues estructures a la situació de cooficialitat vigent en la nostra Comunitat, perquè en tots els casos l'exercici de la llibertat d'opció i l'eficàcia de l'elecció estiguen garantits, ja que han transcorregut més de 25 anys des de la promulgació de la Llei d'ús i ensenyament del valencià, els principis de la qual són clars i terminants, i no necessiten cap interpretació. Per això, la no-adaptació de l'estructura dels Ajuntaments a la cooficialitat lingüística comporta una limitació a l'exercici dels drets lingüístics dels ciutadans, ja que l'Administració valenciana ha de ser un referent i marcar la pauta de l'ús del valencià, i respectar sempre els drets individuals i de tolerància, respecte, i aplicació de la Llei, ja que la integració lingüística en les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana és un deure de tots els ciutadans i comporta l'obligació per als poders públics de facilitar els instruments necessaris perquè així siga.

En conseqüència, i com no podia ser d'una altra manera, és missió d'esta institució vetlar pel compliment dels preceptes constitucionals, estatutaris i legislatius citats, i són constants les recomanacions del Síndic a l'Administració pública, tant autonòmica com local, perquè els impresos, formularis i models, etc. que utilitze siguen redactats en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana, valencià i castellà, d'acord amb la legislació vigent. Res no impedis que esta recomanació s'estenga també a les pàgines web dels ens i les administracions públiques, no obstant això, senyor, independentment de la qüestió de fons, en la tramitació d'esta queixa ha sorgit una altra qüestió sobre la qual esta institució no pot deixar de pronunciar-se, relativa a l'adequat respecte als drets lingüístics dels ciutadans.

En conseqüència, de conformitat amb tot el que hem exposat més amunt, formulem a l'Ajuntament d'Estubeny el següent **SUGGERIMENT**:

?? Que, tot i atenent les disponibilitats pressupostàries de la Hisenda Local, promoga les actuacions necessàries perquè la seua pàgina web puga ser visitada en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana.

De conformitat amb el que preveu l'article 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, li agrairem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste l'acceptació o no de la recomanació que es fa o, si escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement, li fem saber, igualment, que, a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana